

[Finansministeren.]

veksles i Stockholm snarest muligt, og at overenskomsten træder i kraft ved denne udveksling.

Det er i protokollen, der er et tillæg til overenskomsten, bestemt, at de to stater under særlige omstændigheder vil kunne erstatte toldfritagelsesordningen med en tilbagebetalingsordning for tolden, men at de nærmere regler herom forudsætter nye forhandlinger mellem parterne.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget, herunder til de enkelte artikler i overenskomsten, skal jeg hermed anbefale forslaget til folketingets velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om faste forbindelser over Øresund og forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomst af 8. juni 1973 mellem Danmark og Sverige om luftrafik tjeneste m.m. i anledning af anlæg af en dansk lufthavn på Saltholm.

Blandt de mange problemer, som forelå, da regeringen tiltrådte, og som det har været nødvendigt for regeringen at underkaste ny vurdering og stillingtagen, er også de store trafikprojekter. Det vil i første række gælde projekterne i Øresundsområdet: lufthavnen og de faste forbindelser til Sverige, samt trafikforbindelserne mellem de danske hovedlandsdele: her først og fremmest Storebæltsforbindelsen.

Så sent som i juni måned sidste år afsluttedes en lang årrækkes undersøgelser og overvejelser med gennemførelsen af de to store anlægslove om den faste Storebæltsforbindelse og om lufthavnen på Saltholm. Samtidig indgik den daværende regering aftalerne med Sverige om de faste Øresundsforbindelser og om luftrumforholdene, og disse aftaler blev i efteråret forelagt folketinget til godkendelse med henblik på ratifikation omkring årsskiftet. Som følge af valgets udskrivelse nåede forslagene imidlertid ikke frem til behandling i tinget.

Nogen vil nu måske spørge, hvorfor regeringen har taget disse projekter op til for-

nyet vurdering, når folketinget netop kort forinden har vedtaget anlægslove herom, og spørgerne vil muligvis gå videre og spørge, om det kan være rimeligt, at sådanne store projekter, hvis projekterings- og anlægstid strækker sig over en halv snes år, skal tages op til omprøvning, hver gang der har været folketingsvalg eller regeringsskifte. Jeg forstår meget vel den tankegang, som et sådant spørgsmål er udtryk for, og jeg er ikke uenig i, at vankelmodighed og halvhjertethed i gennemførelsen af sådanne store og langvarige anlægsarbejder er næsten den værste fremgangsmåde, man kan bruge. Vi har jo desværre i årenes løb haft en del smertelige eksempler herpå.

Selv om jeg således i princippet har denne opfattelse, tror jeg dog, man vil medgive mig, at der kan tænkes at indtræde så helt afgørende ændringer i de forudsætninger, som har ligget til grund for anlægsbeslutningerne at en omprøvning vil være rigtig, og da især når man kun står lige ved anlægsperiodens begyndelse som tilfældet er her. Jeg tror derfor, man vil kunne være enig i, at regeringen har taget sig tiden til yderligere overvejelser og forhandlinger.

Resultatet af disse overvejelser er for de dansk-svenske Øresundsftalers vedkommende blevet, at regeringen ønsker at fastholde aftalerne, og de forelægges derfor nu i dag på ny folketinget til godkendelse i uændret skikkelse.

Jeg skal om Øresundsprojekterne indledningsvis oplyse, at de to regeringsaftaler, siden de første gang blev forelagt her i tinget, er blevet godkendt af den svenske rigsdag midt i december med et meget stort flertal. Forudsætningen for, at man fra svensk side kan ratificere aftalerne er således til stede, og ved mine forhandlinger for nylig med min svenske kollega gav denne klart og utvetydigt udtryk for, at den svenske regering ønsker at fastholde aftalerne, og at disse fortsat må betragtes som en helhed.

I den danske regerings overvejelser har nu som før lufthavnproblemet været det centrale i Øresundssagen. Eiter regeringens opfattelse er der ikke med hensyn til bedømmelsen af Saltholmprojektet siden i sommer sket sådanne afgørende forskydninger i forudsætningerne, at der er grundlag for at opgive projektet eller — hvad der efter min opfattelse i praksis vil blive det samme —